9de JAARGANG — CURAÇAO DEN 15de OCTOBER 1892 — N° 459

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel fl 0,50, cada regel mas fl. 0,07½.

Christophorus Columbus.

Met vurige geestdrift, die eenigszins te berekenen is naar de toebereidselen, is in deze dagen alom het vierde eeuwfeest gevierd der ontdekking van de Nieuwe Wereld door Christophorus Columbus. De landen, die er groot op gaan, hem of in zijn schoot te mogen zien geboren worden, of hem geholpen te hebben zijn grootsche onderneming ten uitvoer te brengen en niet het minst het land dat hij ontdekte, hebben als om strijd ter zijner eer een lange rij van hooge feestelijkheden geopend, zooals de wereld nog niet heeft aanschouwd. Een keurbende der zeemogendheden kwam den edelen Genuees vereeren in zijn vaderstad. Nog klinken de geestdriftige hymnen ter eere van Columbus en trekt een uitgelezen schaar, kostbaar en schitterend uitgedost in historischen optocht door de straten van Huelva en Palos. Uit alle werelddeelen spoedt zich een breede stroom van bewonderaars naar Chicago, om hulde te brengen aan den man der wetenschap, die het licht der beschaving ontstak voor een volk dat, aan de samenleving ontrukt, in duisternis en vergetelheid lag verzonken.

De katholieke Kerk, de Beschermster van kunsten en wetenschappen, die de groote mannen, welke zich in waarheid verdienstelijk gemaakt hebben voor het nageslacht, immer hoog vereert, is hier ook niet te kort gebleven. De Paus heeft zijn stem doen hooren en den dag der wereldontdekking aangewezen, als een dag om Gode dank te brengen voor de groote weldaad aan het menschelijk geslacht bewezen, opdat de luister der burgerlijke feesten met de plechtigheden van den godsdienst zouden gepaard gaan.

Dat was de ware feestviering. Dat heeft Amerika begrepen toen het 's Pausen medewerking in de feestviering verzocht en verkreeg, toen het een eereplaats bereidde aan Mgr. Satolli, die als vertegenwoordiger van den Paus de opening zijner Tentoonstelling zou komen bijwonen.

Dat was de feestviering naar haar waren aard. Want Columbus was niet slechts de man der vooruitstrevende wetenschap, die de grenzen der beschaving wilde uitbreiden; hij was bovenal katholiek en het geloof leefde in hem.

„Zoodra hij daarom uit de leer der sterrenkunde en de gedenkschriften der ouden begrepen had, dat zich, buiten de grenzen der bekende wereld, naar het westen groote landstreken uitstrekten, die niemand tot dusver nog had onderzocht, stelde hij zich een groote menigte menschen voor, van jammerlijke duisternis omringd, in wreede godsdienstplechtigheden en bijgeloovigheden ter eere van ongerijmde godheden verwikkeld.

Hij zag ze ellendig in barbaarschheid levend, met wreede zeden, op nog ellendiger wijze het begrip missend der grootste dingen en gedompeld in de onbekendheid met den waren God. Terwijl zijn geest hierover nadacht, wenschte hij voor alles met den christelijken naam in het westen ook de weldaden der christelijke liefde te verbreiden, hetgeen de heele geschiedenis zijner onderneming bewijst."

Het katholiek geloof, dat diep in zijn ziel wortelde leidde hem in zijne studiën; bemoedigde hem in tegenspoed: staalde zijn volharding, waar hij overal afgewezen werd; sterkte hem op zijn bange tochten; deed hem hopen, waar anderen zouden vertwijfeld hebben en gaf hem den moed om onverschrokken den dood in het aangezicht te zien, dien hem door een uitgehongerd, wanhopig, bandeloos scheepsvolk werd bereid.

In den geest zien wij hem bij zijn eerste landing geknield den nieuwen grond kussen en de banier des kruises planten in het land, dat hij voor de beschaving maar ook voor het geloof in den Christus had veroverd. Hier zag hij zijn doel bereikt. Daarvoor had hij geleefd, gebeden, gestreden. Hij had een weg geopend voor onmetelijk stoffelijke voordeelen; hij had ook een weg gebaand voor de voeten der apostelen van Jezus Christus.

Met een gevoel van innige voldoening staart de katholiek op het aantrekkelijk beeld van den grooten wereld ontdekker. In hem ziet hij weder schitterend vereenigd de beide vlammen, die den geest van den waren wijze moeten verlichten: geloof en wetenschap. In hem ziet hij weder de veroordeeling van de laatdunkende bewering: geloof en wetenschap kunnen niet samengaan. Hier ligt weder een bewijs dat de menschelijke geest door het geloof veredeld wordt. Neen, de waarheid weerspreekt zich zelven niet! Wat de geschiedenis der meesterwerken in bouw- en schilder- en beeldhouwkunst, die door den geest des menschen, verlicht door de stralen van het goddelijk geloof, werden ten uitvoer gebracht, ons heeft geleerd, dat zien wij ook weder bewaarheid in den man, die in deze dagen geheel de wereld door gevierd is, in den ontdekker der nieuwe wereld: Christophorus Columbus.

Vol eerbied staren allen op het beeld van dien geloovigen held. Ook wij katholieken van Curaçao hebben er deze dagen met dankbare bewondering naar opgezien. En al is het daarbij in ons midden gebeurd, dat er een handvol slijk naar het voetstuk van dat beeld is geworpen, dat heeft alleen den aard van den beleediger getoond en aan onze bewondering en dankbaarheid niets ontnomen.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

BEKENDMAKING.

GOUVERNEMENTS-SECRETARIE.

Willemstad, den 15 October 1892.

Bij Gouvernements beschikking dd. heden N°. 641 is bepaald, dat de vastgestelde quarantainemaatregelen voor schepen, uit *Venezuela* komende, met ingang van den 25n. *October a. s.* buiten werking worden gesteld.

De Gouvernements-Secretaris,
HELLMUND.

FEUILLETON.

EL HOMBRE PROPONE, DIOS DISPONE

(*Continuación.*)

TERCER CAPÍTULO

Ora papá Juan i su anciana companjera, repuesto dje admiración, ocasioná pa e alehamiento repentino di nan huésped, kier a bai mirá kiko a birá di dj'éle, ya él a desaparecé den mondi.

Media hora después e viajero a regresá. El a coeminsá escudrinjá modi di biba dje ancianonan, i él a haljá sabi koe edad avanzada i defecto, consecuencia di vejez, tabata impedí nan di proveé den nan necesidad; koe e poco cos koe a yegá di sobrá nan, mester á ser gastá pa enfermedadnan grave, i koe consiguientemente nan tabata obligá di implorá caridad di nan vecinonan.

—"¡ Boso ta anto obligá di mendiga !" e viajero a exclamá. "¡ O ! esai ta pená mi ! mi bon ancianónan ; ¿ kiko mi debé boso pa e alimento i e asilo, koe boso a procurá mi coe tanto amor?" I na mes tempoe, él a tirá un bolsa bien repleta riba mesa.

—"¡ Ai !" papá Juan a esclamá. "Dios guardá nos di exigí algo pa un pedacito di pam casi duro i un banki di paloe ! Además ¿ bo no a recompensá nos toer esai doblemente awé mainta, doenando nos infinitamente más di lo ke nunca nos por a pidi bo ó tribí exigí di bo ? Mi único deseo ta, si acaso bo bolbé ser sorprendé pa un tempestad, di recordá riba e pober ancianonan di den mondi."

E comerciante a recogé su bolsa di placa, i él a agradecé e bon anciano i su esposa, pa segunda vez ; él a priminti nan koe, si él bolbé bin viahá alji banda, lo ke por socedé probablemente bien pronto, de seguro lo él bin pagá nan un visita ; cabá él a despedí. E anciano a keda largo rato ta miréle bai.

Ana a apresurá su mes na lavá e tacítanan koe él a fía den e pueblo. —"¡ Bon Dios !" ¿ ta kiko es aki ?" él a esclamá yen di admiración, i él a moestrá su esposo, koe no tabata menos admirá, algún pieza di oro koe e estrangero a hincá coe agilidad bao dje canica grandi di koffie. "¡ Ki un riqueza pa nos ! ¿ ma kiko nos lo hací coe n'éle ?"

— " E placa aljí," papá Juan a respondé, "ta más koe suficiente pa coemprá un cama. Nos lo procurá nos un pa nos propio uso, i, si presentá ocasión, lo él por sirbí un otro viajero koe, sorprendé pa un mal tempoe, bin pidi nos un camino di pasa noche."

Banda di atardi dje día siguiente, intendente dje castiljo a bini coe un paquete grandi bao di su brazo."—"Bon anochi," él dici, "entrando e humilde habitación di Juan ; "e comerciante koe a droemi ayera nochi cerca boso i koe mi a acompanjá hiba stad, a suplicá mi di agradecé boso nuevamente di su parte, i ta rogá boso di aceptá e recuerdo chiquito akí como un prueba di amistad."

—¡ Esai ta por demás !" e anciano a balbuceá ; "mirá lo ke él largá pa nos ; nos no tabata deseá enteramente nada, ma él a scondé, bao di trepochi di koffie, toer e oro aki koe nos a haljá, ora ya él tabata leeuw caba."

—"¡ Pues bien !" e intendente a replicá, "guardá lo ke él a largá pa boso i aceptá lo ké él ta mandá boso ; él a ser tan bon tratá na boso cas, koe lo él regresá bien pronto. Ma abri e paquete aki i mirá kiko ta den."

Papá Juan a abriéle i adén él a haljá un vistí nobo p'éle, també algún bonito corte di panja pa su esposa. E pobercito hendenan a keda mudo di sorpresa i alegría : alzando nan manoe na cieloe i coe nan wowo arrasá di lágrima nan tabata gradici e Dios di póbernan koe a mandá nan e socorro alji.

— " Ke tal ¡ kiko ta parcé bo, Ana !" papá Juan a esclamá porfin radiante di alegría.

—" Toer esai ta nada ainda," e intendente a replicá ; "sepa boso koe ya fô dje momento aki lo boso no mendigá más : afin di proveé den boso necesidad, lo boso haya cerca mí, trabao fácil i proporcioná na boso edad."

Ki dicha indecible pa e bon anciano koe tabata preferá infinitamente más di trahá koe di mendigá.

Ora día domingo siguiente e anciano i su companjera a parcé den templo dje aldea, nan a atraé pa nan visti limpi i decente, alta atención dje hendenan, koe solamente algún día pasá noemá a mirá nan toer kibrá ta pidi limosna di porta en porta, i pa kende e cambio repentino tabata un enigma. Algún tabata atribuí esai na generosidad di un ú otro ricoe ; otro tabata

Woensdag 12 October vierden de Katholieken van Curaçao den vierhonderdsten verjaardag der ontdekking der Nieuwe Wereld.

Zooals in het vorig nummer was aangekondigd, werd des morgens te acht ure een pontificale H. Mis van dankzegging aan de Allerheiligste Drievuldigheid, door Z. D. H. Mgr. H. A. M. Joosten opgedragen in de Hoofdkerk der Missie aan de Overzijde. De geheele Geestelijkheid des eilands assisteerde en omringde Z. D. H. bij het verrichten der hooge plechtigheid: inderdaad, het volle priesterkoor op zich zelf sprak reeds luide ter eere van den grooten Katholiek, al zouden middenschip en zijbeuken, die echter geen plaatsje meer ledig hadden tengevolge van de groote menigte der aanwezigen, ook al gezwegen hebben van den Columbusdag.

Het zangkoor der Eerw. Fraters van het Colegium Sto. Tomas zette door de keurige uitvoering der Missa Immaculatæ Conceptionis van Jos. Hanisch deze hooge katholieke feestviering nog meer uitdrukking bij.

Na de H. Mis hief Z. D. H. den onverouderlijken lofzang *Te Deum* aan, die door het zangkoor vol-en veelstemming werd uitgejubeld.

De rijke panégyrique, gehouden door den Hoog Eerw. Zeer Gel. Mgr. Dr. M. Baralt, die den Christenheld voor de aanwezigen opriep, gelauwerd door de hand Zijner Moeder, de Kerk, stelde de geestdrift schadeloos voor de ingehouden victoriekreten, welke de heiligheid der plaats niet gedoogde, ofschoon het karakter der plechtigheden ze scheen uit te lokken.

De tweede feestviering, schoon minder algemeen, was er niet minder katholiek om. Zij ging uit van de Sint Jozefsgezellen-vereeniging, wier bloeiend leven zich op dien dag geopenbaard heeft met waarlijk benijdbare kracht. Des avonds te voren werd zij als ingeluid door het orgaan der Vereeniging, de tweewekelijksche courant *La Union*, die een geheel nummer, naar vorm en inhoud echt feestelijk, wijdde aan den grooten Wereld-Ontdekker, en treffende gedachte!—aan diens hooge Beschermvrouw: koningin Isabela van Kastilië.

Op den twaalfden had de Vereeniging hare winkels gesloten. Het gebouw, waar de Leden zich ontspannen, prijkte in feesttooi en vooral inwendig had het zulk een recht feestelijk aanzien, dat den binnentredende een wel eenvoudig maar des te guller vreugdelied scheen tegen te klinken. Doch wie tot de trofee naderde, door kunstvaardige handen en vindingrijk vernuft ter eere van Columbus opgericht, — wie hem daar op zich zag nederblikken uit de met grillige kunst gerangschikte zinnebeelden van zijn Geloof, zijn Wetenschap en zijn uit die beide geboren Glorie, dien scheen dat lied te zwellen en zich te verbreeden tot een hymne, schier te zwaar en te breed voor het eenvoudige gebouw en met hartelijke instemming las hij aanstonds de leus der Vereeniging: *God zegene het eerzame handwerk!*

Des avonds voerden eenige Leden een drama: *Columbus in de boeien* ten tooneele, waarbij der Zeer Eerw. Geestelijkheid, de meerderheid der Consuls en eenigen anderen Genoodigden de eereplaatsen waren behouden, terwijl de Gezellen de overige ruimte vulden. Alle lof komt den Spelers toe, die hun vrije uren dag aan dag hebben opgeofferd aan zulk een gepaste en treffende verheerlijking van den beroemden Columbus, dien dit drama in al zijn zielegrootheid en christenadel te aanschouwen geeft. De Vereeniging mag groot gaan op handswerklieden wien de last der dagelijksche bezigheden niet heeft belet een denkbeeld te verwezenlijken, dat hun Katholiciteit en hun smaak ten hoogste vereert.

Bij gelegenheid dezer uitvoering werd door de actieve firma *Bethencourt é hijos* onder de aanwezigen een portret van Columbus verspreid met bijvoeging van een kleine biografie van den beroemden zeeheld.

Na afloop der vertooning hielden de Leden een gecostumeerden optocht bij fakkellicht en muziek, terwijl van tijd tot tijd de tooverkleuren van het Bengaalsch vuur de bonte groep der gemaskerden, te midden van eene dichte menigte vroolijke toeschouwers, in een wonderen dag plaatsten.

Was het dan ook bescheiden, innig voorzeker was het deel dat de katholieken van Curaçao in deze feestviering namen.

Tot algemeene vreugde is de balander *Mila* die vele passagiers onder welke het achtenwaardige Gezin van Generaal Ayala, aan boord medevoerde en dien men vergaan waande, behouden te Curaçao aangekomen. Geen der passagiers is omgekomen, doch de kaptein en twee der matrozen werden door de hooge golfslagen van boord weggerukt.

Ook is de tijding ontvangen dat 3 barkjes, DEL CARMEN, hier—, JULIA ELIZABETH (alias) LADROONTJE te Aruba te huis behoorende, en een derde, aan den heer OTALORA van Pto. Cabello toebehoorende, aan de kusten van Venezuela vergaan zijn. Van dit laatste zijn 2 der schepelingen verdronken.

Door Z. E. den Minister van Koloniën werd, ter voldoening aan de bevelen van Hare Majesteit de Koningin Weduwe, Regentes, aan den Gouverneur Harer Majesteits dank overgebracht voor de ter gelegenheid van de herdenking van Hoogstderzelver geboortedag alhier geuite heilwenschen.

De Ned. schoener "Gouverneur van den Brandhof" zal op Donderdag den 20n. dezer naar de eilanden St. Martin N. G., St. Eustatius en Saba vertrekken.

De mails worden op den vertrekdag om 2 uur des namiddags gesloten.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Renkui John, Jose Ma. Alvarez, de Lugo, Julia Henriquez voor Colem Henriquez, Juan Pantaja, C. Henriquez, Etanislao Bethencourt Rendon, Mathilda Ras, wed. Felise Jesurun, Leon V. Leyba & C°., Moizes Curiel, Helmund & C°., Erardo Morte, Pedro Ma. Brito Jeanton, Clarissa Blijden, Euphas Maduro, Felecinda A. Brigé Adela Brigé.

Niet voor verzending vatbaar de navolgende ongefrankeerde drukwerken geadresseerd: Jan v. d. Biest Jr.— Aruba, Gezaghebber — Aruba, Levi Baez — St. Domingo en Manuel A. Matos (Ubi ?).

ST. MARTIN.

Men schrijft ons uit St. Martin 2 Oct. 1892.

Zondag den 26 Sept. waren St. Martins Katolieken getuigen van eene ongewone, luisterrijke plechtigheid. Zij gold den sinds zoovele jaren bekenden en algemeen beminden Pater Mulder, Pastoor van Saba, die het 25 jarig Jubileum zijner Priesterwijding herdacht.

Teneinde deze plechtigheid eenigen luister bij te zetten en aan het feestelijk geluk zijner Confraters deel te nemen, had ook de Eerw. Pater V. Kors, Pastoor van St. Eustatius zich herwaarts begeven, want om reden van den Orkaanstijd was hij niet naar Saba gegaan terwijl de eigelijke feestdag den 10 Augustus was.

Des morgens na het "Veni Creator" werd eene solemneele H. Mis opgedragen, waarin de Jubilaris geassisteerd werd door den Eerw. Pater Suermondt, pastoor van St Martin, als Diaken en den Eerw. Pater Kors als Subdiaken.

Het ontbrak geenszins aan belangstellenden. Het kerkgebouw was overvol. Onder de aanwezigen merkte men ook op den WelEdelgestrenge Heer Olivier, Gezaghebber alhier. De omstandigheid, dat zoowel protestanten als katholieken door hunne tegenwoordigheid aan deze Kerkelijke plechtigheid deel namen bewijst, dat Pastoor Mulder niet enkele door zijne eigene parochianen, maar ook hier algemeen bemind is.

Na het Evangelie richtte de Eerw. Pater Suermondt het woord tot zijne geloovigen en toonde in een hartelijke rede de verhevenheid van H. Priesterschap, beschouwd in zijn oorsprong en wezen. Een vluchtige blik in het verledene gaf hem meermalen gelegenheid, om de verdiensten van den Jubilaris uit te doen komen.

Na afloop der kerkelijke plechtigheid begaf men zich naar de Pastorie en bood den Jubilaris persoonlijk zijne gelukwenschen aan.

Des avonds ten 7 uren werd een plechtig Lof met preek gehouden, waarbij eene toespraak over de verhevenheid van het Priesterschap, bewezen uit de voornaamste handelingen des Priesters. Een plechtig "Te Deum" tot dankzegging besloot verder de kerkelijke feestviering.

Onze vurige wensch is, dat God, dezen nederigen en ijverigen Missionaris nog lang moge sparen voor het welzijn zijner kudde, tot troost der armon, tot steun der zwakken en tot leidsman en raadgever van allen, en dat eenmaal een onvergankelijke kroon, als loon voor zijn leven vol opoffering en zelfverloochening, zijn deel zij.

NEDERLAND.

— Vrijdag 16 Sept. gaf de Koningin-Regentes een afscheidsreceptie op het Paleis te Soestdijk. Vele familien der omtstreken brachten eenige oogenblikken ten paleize door.

— Den 16 Sept. is in den ouderdom van 76 jaar overleden jhr. mr. P. J. A. M. Van der Does de Willebois. De ontslapene ving zijn loopbaan aan als advocaat te 's-Hertogenbosch en werd achtereenvolgens substituut-officier te Breda (7 April 1842), advocaat-generaal bij het Provinciaal gerechtshof van Gelderland (9 April 1851), procureur-generaal bij dat gerechtshof van Noord-Brabant (5 Juli 1855) en Commissaris des Konings in Limburg (12 Sept. 1856). Deze laatste betrekking bekleedde hij tot Augustus 1874, toen hij naar de residentie trok, om de portefeuille van buitenlandsche zaken te aanvaarden, in het ministerie-Heemskerk. Hij trad in November 1877 met zijn collega's af en werd in April 1883 weder Minister van buitenlandsche zaken in het derde ministerie-Heemskerk. Hij bekleedde dat ambt 2½ jaar en nam toen om gezondheidsredenen ontslag.

De Overledene was minister van Staat sinds 1885, ridder in de orde van den Ned. Leeuw, grootofficier van de Eikenkroon en bezat nog 13 buitenlandsche ridderorden.

— Den 13 Sept. had te 's-Hage een tweegevecht op de pistool plaats tusschen een Duitsch en een Spaansch diplomaat. Laatstgenoemde werd door een kogel in de heup gewond. Spoedig daarna was de kogel verwijderd en de ziekte buiten gevaar.

BUITENLAND.

Rome. — Mgr. Satolli, titulair aartsbisschop van Lepanto, is door Paus Leo aangewezen, om Z. H. bij de opening der Columbus-tentoonstelling te Chicago te vertegenwoordigen. Mgr. Satolli zal tevens van de gelegenheid gebruik maken, om eene reis door de Amerikaansche diocesen te doen en zich op de hoogte te stellen van de zooveel besproken schoolkwestie. Deze Prelaat heeft den Paus reeds vroeger, bij de inwijding der Katholieke Universiteit te Washington, vertegenwoordigd.

Italie.— Poggoni, die den 7 Juli jl. den Bisschop van Foligno in den spoortrein vermoordde, is tot levenslange gevangenisstraf veroordeeld. Dit is onder het nieuwe strafwetboek het maximum van straf.

— De straatrooverijen houden aan.

---

haci un ademán significativo, como kende tabata keré koe e mendigonan a proporcioná nan mes e vistinan di un modi ilegal.

Pero Juan i Ana, ignorando por completo koe nan tabata obheto di cordamento tan injusto, tabata agradeciendo fervorosamente e Redentor del mundo, koe, duranti su permanencia aki bao, a deleitéle di ta entre pobre-é infeliznan.

Mientras hinter e pueblo tabata formulá hopi idea i sacá toer clase di consecueucia, parte a ser doená na husticia koe un robo importante tabata cometé aljí banda. Esnan, koe e dicha improvisá a excitá nan envidia i odio, a apresurá nan di acusá e dos esposo, i e sospecha i calumnia koe nan a esparcé, a causá un visita domiciliar i después encarcelamiento dje desgraciado Juan i su esposa.

Nan koe tabata conocé Juan, tabata di un hinter otro opinión, creyendo él incapaz di cometé semehante crimen; i p'esai nan tabata na colmo di nan alegria, ora nan a tendé fô di boca dje intendente mes toer e circunstancianan koe nos a caba di referí. Como un tal hombor, na posesión di estimación general, mester a ser keré, su palábranan anto a imponé silencio na e mala lénganan; i como e autornan dje robo a ser bien pronto descubrí, toer e aldeáno nan tabata esmerá nan pa felicitá Ana i Juan, pa ofrecé nan regalo, i porfin pa doená nan prueba di nan respeto i sincera afección, lo ke tabata suficiente pa haci e pober anciánonan honrado loebidá e sospecha i calumnia koe nan a sufri.

IV

Verano a pasá, otonjo a coeminsá; habitantenan dje pueblo a hajá sabi coe alegría koe un donjo nobo lo bin ocupá e castiljo, koe él a coemprá; i mutuamente nan tabata felicitá otro, koe awor nan lo hajá nan señor bibá meimei di nan. Nan a resolvé anto di preparéle un recepción briljante, según nan alcance.

Inmediatamente nan a poné manoe na obra. Hombernan tabata drechá camina, plantá paloe i erigi árconan di triunfo, adorná coe bandera i poema del caso; mugernan tabata prepará corona i guirlanda. En una palabra, hinter e aldea tabatin un aspecto festivo: no tabatin un cas, un paloe koe no tabata bonita adorná coe yerba i flor adecuado.

Ma mientras joven i viejo, rico i pobre tabata esmerá nan lo más, afin de recibí nan senjor festivamente, ningún tabata desplegá mayor celo coe Juan i Ana. E intendente, mirando coe placer, nan diligencia pa yudá adorná i embelejcé e castiljo, a bisá nan, koe nan també mester engalaná nan cas.

— "Com, e anciano dici ¿ nos senjor lo dignéle di visitá mi humilde i miserable choza ?"

—"Haci noemá lo ke mi ta bisá bo; boso amor pa complacéle lo disponéle na boso favor, i jamás lo arrepentí boso di a segui mi consejo."

Por consiguiente e anciano i su companjera a bolbé bai den mondi; hunto nan a consultá largo tiempo, ki provecho nan por sacá di páloenan, pa adorná nan humilde choza, ó mehor bisá, pa scondéle. A derecha e izquierda di porta dj'adelanti tabatin un paloe grandi; hustamenre en frente bo tabatin troncón di un joven encina, koe rayo a despedazá.

—"Bo no ta ignorá," e anciano dici coe su esposa, después di a keda contemplá silenciosamente e joven paloe descuidá; "bo no ta ignorá ki recuerdo desagradable, sí, ki recuerdo triste, resto dje paloe, anteriormente tan hermoso, a despertá amenudo den nos corazón. E troncón aljí, herí pa candela di cielo, lo no brotá hamás nunca; ¡ lé a secá, él a moeri pa semper !.... Mi no por ni mi no kier exterminéle: pasobra, aunke desprovisto di verdura i privá di vida, ó mejor bisá, pasobra él ta den tal estado, él ta sirbí di un imagen doloroso koe hamás nunca lo borrá di mi memoria. Aljá banda dje paloe morto mi kier plantá un álamo, i su follaje, na continuo movimiento, lo representá nos vicsitudnan di vida humana, i su cima elevá lo haci nos alzá coe frecuencia nos mirádanan na e patria celeste, na e patria celeste, fin di toer nos esfuerzo, objeto di nos esperanza....... nos destino. Caba nos lo uni e páloenan coe un guirlanda, i nos lo adorná pia dje álamo coe flor, largando desnudo pia dje otronan koe ta representá nos pa nan edad."

Ana a comprendé demasiado bon sentido dje palabranan aljí; él a arrodiljá un momento na pia dje paloe herí pa rayo, i él a kedá ta yorá, — "Nó, ai, nó, lo él no brotá jamás nunca," él dici sollozando, "i él a lamantá drentá e choza.

El ta continuá.

Te Rivalta, op een half uur afstands van Faenza, is een landeigenaar, die met zijn zoontje naar Faenza terugkeerde, door twee gemaskerde personen aangehouden. Niet tevreden met het geld, hetwelk hij bij zich had, noopten zij hem naar de stad te gaan, om geld te halen en zijn zoontje als onderpand achter te laten. Toen hij na een uur tijds terugkeerde met 150 lires, werd het kind weder vrij gelaten.

Frankrijk.— De Kabinetsraad had beslist, dat eene groote plechtigheid zou plaats hebben op 22 Sept. in het Pantheon, bij gelegenheid van den 100 jarigen gedenkdag van de Proclamatie der Republiek. President Carnot zou bij de feesten tegenwoordig zijn.

—De bladen berekenen, wat de laïcisatie wel aan de belastingbetalende burgers kost. Het gesticht voor gevallen meisjes te Izeure, kostte veel minder toen het door de Zusters van den Goeden Herder werd bestuurd. Sinds de 2 jaren der verwereldlijking, kostte het gesticht den burgers 282,-672,67 fr. Hadde men de Zusters aan het hoofd gelaten, dan waren de vrouwen beter verpleegd, en de kosten hadden slechts 37,036,50 fr. bedragen, wat eene besparing van ruim 245,000 fr. ware geweest.

— Albin Valabrégue stelt voor, het Presidentschap der Fransche republiek te verloten, tegen 1 fr. per lot! De winner zou voor een jaar President zijn. Valabrégue rekent er op, dat er minstens 20 millioen loten zouden worden genomen; met het geld zou men de hongerigen kunnen voeden, en men zou dan niet kunnen zeggen, dat het presidentschap tot niets dient.

Duitschland.—De keizer is een dochter geboren. De Keizerin en de jonggeborene genieten den besten welstand,

—De Fransche regeering beklaagde zich officieel over het leveren van wapenen door Duitsche firma's aan den Koning van Dahomey. Duitschland beloofde de zaak ten strengste te zullen onderzoeken.

— De kosten der nieuwe leger-voorstellen houden de gemoederen in spanning. Eerst werden die meerdere uitgaven geschat op 19 millioen mark; later verzekerde men, dat het 60 millioen zou worden. En alsof dat nog niet erg genoeg was, spreekt men nu in de kringen, waar men het weten kan, van 100 millioen mark, ja zeggen eenigen: reken maar op 100 tot 150 millioen. Geen wonder, dat in Duitschland aan niets dan aan die leger-voorstellen gedacht wordt. Den rechten inhoud weet nog niemand. Hetgeen men er in de dagbladen van weet mede te deelen, is eene mengeling van waarheid en leugen, zegt de officieuse *Norddeutsche*, die vermaande, dat men zijn oordeel behoorde op te schorten tot het einde van deze maand of het begin der volgende. Maar het ongeduld der Duitschers is niet onbegrijpelijk! De *Frankf. Z.* vindt de waarschuwing, om met de besprekingen van zulk eene gewichtige zaak te wachten tot zulk eene mededeeling komt, zeer dwaas. Het blad zegt: Wij willen het dagblad of den staatsman zien, die zwijgend en zonder tegenspraak het nieuws aanhoort, als er sprake is van eene ontzettende vermeerdering van het leger en een opdrijven der leger-uitgaven. Sommige optimisten hopen misschien, dat het militaire ontwerp zoo heel erg toch niet zijn zal. Dit ware eene groote dwaling. Wij vermoeden veeleer, dat de bekendmaking van "strekking en doel" van het militaire ontwerp alleen zal dienen, om de gemoederen eenigzins voor te bereiden tegen den tijd, dat het ontwerp in den Rijksdag komt."

— De autoriteiten te Hamburg konden tegen eene belooning van 20 mark en hooger per dag geene verplegers voor de cholera-lijders vinden, en men is deze zelfs tot op den Nederlandschen bodem komen zoeken. De burgemeester van Dusseldorf, daardoor wakker geschud, heeft reeds na de constateering van een enkel cholera-geval, eene oproeping aan de burgerij openbaar gemaakt, waarin de burgers, die genegen zijn, bij het optreden der cholera als zieken-verplegers op te treden, worden uitgenoodigd, zich aan te melden." Reeds binnen het uur na de openbaarmaking dezer oproeping — schrijft een duitsch blad — bood de geestelijkheid der stad hare diensten aan. Andere aanbiedingen kwamen niet in. Men ziet hieruit wêer duidelijk, hoe de katholieke geestelijkheid hare roeping onder alle omstandigheden trouw blijft. Wellicht zullen zij hen te verplegen krijgen, die hen eens uit hun vaderland verbanden — doch met geen mindere toewijding zullen aan hunne lijdens-sponde staan.

Engeland.— Door het nieuwe Ministerie is thans eene eerste schrede gedaan, om te gemoet te komen aan Ierland's grieven. In eene op Dublin Castle gehouden vergadering van den Raad voor Ierland, waarin het ministerie door Morley werd vertegenwoordigd, is besloten tot opheffing van alle bepalingen, die nog krachtens de Iersche dwangwet bestaan. In afwachting der Home-Rule-voordracht is dit dus vast iets tot stilling van het eerste verlangen, dat aan de ongeduldige overwinnaars in den verkiezingsstrijd wordt geboden.

Belgie. — Door de Regeering is bedankt, om de internationale muntconferentie te Brussel te doen houden. Parijs wordt nu genoemd als plaats van bijeenkomst.

De Regeering heeft ernstig vertoogen tot de Fransche Republiek gericht, wegens de mishandeling van Belgische werklieden in de Noordelijke departementen. Ze hoopt op eene goede uitwerking hiervan.

— Men meldt uit Bergen, dat de gemoederen daar zeer opgewonden zijn over de gebeurtenissen aan genen kant der Fransche grens. Onlangs kwamen geheele treinen met Belgische huisgezinnen het land in, die ginder verjaagd waren. De toestand van onze landgenooten is ginder niet meer houdbaar. Op hunnen weg naar de werkplaatsen werden zij uitgejouwd, geslagen en beleedigd door benden twiststokers.

— Eene talrijke vergadering van werklieden, in het gebouw der Kath. arbeiders te Brussel gehouden, heeft eene motie aangenomen, waarin de daden van geweld tegen Belgen in het Noorden van Frankrijk in krachtige bewoordingen worden afgekeurd, en van de Belgische regeering verlangd, dat zij tusschen beide komen, ten einde represailles tegen Franschen in Belgie te voorkomen.

L'Etoile Belge vraagt, naar aanleiding van de mishandelingen, waaraan de Belgische, mijnwerkers in Noordelijk Frankrijk bloot staan, waarom de Fransche regeering niet krachtig optreedt tegen de maires, die op onhebbelijke wijze tegen de Belgen opruien, en zich aan schending van het volkenrecht schuldig maken. Het blad vertrouwt, dat de Belgische regeering in dezen haar plicht zal doen, ook de andere Belgische bladen spreken in gelijken geest.

— De politie heeft een inval gedaan in de Club van de Kurzaal te Ostende. Er werd juist hoog gespeeld (baccarat en trente et quarante.) Er waren 50 spelers in de zaal, wier namen door de politie werden opgeschreven. Het aanwezige geld werd in beslag genomen.

Spanje.— Dat de Carlistische beweging nog niet zoo geheel is weggestorven, als men zou opmaken uit de stilte, die daaromtrent uiterlijk in de laatste jaren heerscht, blijkt uit den uitslag der Kamerverkiezingen. Er zijn 38 Carlistische afgevaardigden gekozen, waarvan 2 op de Balearische, 1 op de Canarische eilanden, 2 te Barcelona en de overigen in Aragon en in de Baskischi provinciën. Hun invloed is echter niet groot, daar de Cortes 413 leden tellen.

Griekenland. — Uit Athene wordt aan een Duitsch blad geschreven: Zonder overdrijving kan men zeggen, dat de Thessalië thans het land is, dat ten opzichte der rooverromantiek den eersten rang inneemt. Als in Sicilië de rijke grondbezitters niet veilig zijn, in Thessalië is dit het geval met de geheele bevolking. De provincie wordt door roovers letterlijk overstroomd. Behalve geregelde benden, oefenen honderden voorvluchtige misdadigers hier hun handwerk uit; op ongeloofelijke wijze treden de bandieten op. Van den onlangs gevangen genomen hoofdman Tschulis wordt verteld, dat zijn hartstocht was, bruilofstoeten aan te vallen. Meer dan 100 militairen en boeren namen aan de vervolging deel en eerst na een langdurig en hevig gevecht gelukte het, hem te overmeesteren.

Niettegenstaande de genomen maatregelen is nog geen vermindering der misdaden te bemerken. Na de berooving en vermoording van den rijken Turk Emin Pacha trekt weer de volgende ontvoering door den beruchten rooverhoofdman Pafakyrittzopulos de aandacht. Deze had vernomen, dat de rijke olichandelaar Kydimos zich naar Milino had begeven, en hij besloot een slag te slaan. Bij het dorp legde hij zich met zijn bende in hinderlaag, en tegen middernacht omsingelden de roovers het huis, waarin de handelaar vertoefde. De roovers maakten alarm, waarop de zoon van Kydimos naar buiten kwam, om de oorzaak van het rumoer te ontdekken. Dadelijk echter werd hij gegrepen, en de vader moest den roovers al het geld, dat hij bij zich had, 70,000 frs., afstaan. Maar niet tevreden met deze som, eischten de bandieten nog 30,000 frs., die de vader der volgenden dag overzond; toen eerst werd de zoon weder vrijgelaten.

Oostenrijk.— Weenen is onder den indruk van een nieuw financieel schandaal. Bn. Hopfen, hoofd der Duitsch-vrijzinnige partij, oud-president van het huis van afgevaardigden, gouverneur van het Oostenrijkschen grond-crediet, voorzitter der Zuider-spoorwegmaatsij, en drager van het grootkruis der Leopoldsorde, is voortvluchtig wegens geldverduisteringen ten bedrage van ruim *f* 500,000, door hem ten nadeele van het grond-crediet gepleegd. Eenige dagen geleden vertrok hij naar Beieren, naar een gesticht voor zenuwlijders, en kort na zijn vertrek werd zijn bedrog ontdekt. Bn. Hopfen moet per telegram zich bereid verklaard hebben, afstand te doen van al zijne titels en van zijn mandaat als volksvertegenwoordiger.

Bulgarije.—Een ongeval, dat zeer ernstige gevolgen kon hebben, is overkomen aan den trein, die prins Ferdinand van Philippopolis naar Sofia bracht. De locomotief stootte tegen een zwaren balk, die over de sporen gelegd was. De schok was zoo hevig, dat de wagon, waarin zich de Prins bevond, ontspoorde. Het ongeluk is zeker aan kwaadwilligheid toe te schrijven.

Perzie.— De bekeering van een Engelschman heeft onder treffende omstandigheden plaats gehad. De Anglikaansche Aartsbisschop van Kantelberg heeft in Perzië eene Anglikaansche missie gesticht ter verspreiding van het Anglikanisme onder de Nestorianen. Onder de uitstekende missionarissen bevond zich de hr. David Benjamin. In plaats van de schismatieken tot het Anglikanisme over te halen, heeft deze zich bekeerd en den kath. godsdienst omhelsd.

Turkije.— Volgens den Parijschen correspondent van *Daily News*, zal de spoorweg, die door eene Fransche maatsij, van Jaffa naar Jerusalem is aangelegd, den 26n Sept. in gebruik worden genomen. Uit vrees voor de cholera, zullen er echter wel niet veel Europeanen den tocht met de feesttreinen meê maken. De Porte zal eenige hooge ambtenaren sturen, om bij de opening der spoorlijn tegenwoordig te wezen. Ongetwijfeld zal de nieuwe lijn veel tot den bloei bijdragen van Jerusalem, welks bevolking in 6 jaren tijds van 30,000 tot 80,000 zielen geklommen is. Dit is voornaamlijk te danken aan de joden-vervolging in Rusland, en aan de milde bepalingen van den Sultan ten opzichte der immigreerende joden. Vele en velerlei zijn de voorrechten hun in Palestina verleend, ook ten opzichte van het grondbezit. Buiten de muren van Jerusalem zijn den laatsten tijd meer dan 600 huizen gebouwd. 't Zal overigens niet lang meer duren of vele steden, waar onze Zaligmaker vertoefde, zullen door den spoorweg met elkander verbonden zijn.

Amerika.— De merkwaardigheden, die de Tentoonstelling van Chicago te aanschouwen geven, zijn belangrijk. De regeering der Vereenigde Staten zond een oorlogsschip af, ten einde de oude documenten, op Columbus betrekking hebbende, in ontvangst te nemen van Z. H. den Paus, de regeeringen van Frankrijk, Engeland en Duitschland, het stedelijk bestuur van Genua en van den graaf Voragua, een der weinig overgebleven afstammelingen van Columbus. Sinds die documenten zijn aangebracht, worden ze dag en nacht door soldaten bewaakt. Paus Leo XIII zond o. a. 2 kaarten: op de éene is door paus Alexander VI de bekende lijn getrokken, waardoor de grens tusschen Spaansche en Portugeesche bezittingen is aangewezen; de andere is die van Diëgo Ribiro, van 1520. Koningin Victoria stond eene kaart af, geteekend door Leonard de Vinci, waarop voor de eerste maal de naam Amerika voorkomt. Onder de merkwaardige stukken behooren o. a. 29 eigenhandige brieven van Columbus; het contract, dat hij met Spanje sloot vóór zijn vertrek; het gebedenboek, dat Columbus aan boord gebruikte (een geschenk van paus Alexander VI); de eerste kaart van Amerika geteekend, door den stuurman Ivan de la Cosa, enz, enz.

NOTICIANAN DI CABEL.

La Guaira, *7 Oct: 8. 20, a. m.*— Pelea a coeminsá den caljénan di La Guaira.

Caracas, *8. 30. a. m.*— Vanguardia di trópanan revolucionaria ta drentando Caracas. Coe entusiasmo nan ta spera entrada di general Crespo i su ejército.

Presidente Pulido a huí ayera coe autoridadnan di Caracas.

La Guaira, *9. 30.* – Gran desorden den cáljenan; continuo tiramentoe.

La Guaira, *10.*— Telégrafo entre La Guaira i Caracas interrumpí. Pa teléfono nan ta anunciá koe cas di Andueza Palacio, di gen: Pulido, di ministro- i di oficialnan general, é imprenta di "Opinión Nacional," a ser destruí pa pueblo koe ta furioso pa motivo di huida di miembronan di gobierno.

Ejército revolucionario a caba di restablecé orden den Caracas.

La Guaira, *10 30.*— Trópanan di gobierno ta desbandando i tirando nan arma den cáljenan. Pueblo ta recogé nan, gritando, Viva Crespo.

Vapor di guerra spanjó a desembarcá un compania pa impedí saqueo.

La Guaira, *11. 30.*— Na consecuencia di un aguacero torrencial, teléfono ta interrumpí.

La Guaira, *1. 10.*— Saqueo di Aduana i di mercado a coeminsá awé mainta.

Vapor francés, Magon, a desembarcá un compañia pa protegé consulado i cabel francés.

Tropa marina spanjó ta protegé Aduana i ta mantené orden.

Presidente Pulido i algún ministro ta refugiá abordo di vapor di guerra francés. E otro miembronan di gobierno ta bordo di otro bárcoenan di guerra.

3. p. m. Tempestad espantosa na La Guaira. Vapornan den haf a sali lamar afó.

New-York. (sin fecha)— Un morto di cólera.

Paris. — Cólera ta menguá na Paris, Havre, Hamburgo i otro ciudadnan di Europa.

Roma.— Papa ta na un estado di gran debilidad.

Berlin.— Emigrádonan ruso koe a bolbé di E.E. U. U. no por a desembarcá na Alemania. 90 di nan a nengá bilјete di ferrocarril aleman.

Oficialmente nan ta anunciá epidemia di cólera na Odessa i otra ciudadnan veciña; patrúljanan armá den toer calje pa impedí desorden; nan ta uni wagon especial na trennan pa trasportá hende maloe.

Venezuela (*recibí día 10*).—Ministerio nobo ta compuesto di gen: León Colina, Rel: Int:, Dr. Juan Pietri, Hacienda i Crédito público; Pedro Ezequiel Rojas, Rel: Ext; gen: Manuel Guzmán Alvarez, guerra i marina; Victor Rodriguez, fomento; Silva Gandolphi, instrucción pública; Jesús Muñoz Tébar, obras públicas; Dr. Leopoldo Baptista, correo i telegrafía: gen: Ignacio Andrade, gobernador de Caracas.

A ser també nombrá:

Dr. Bustamante, embahador na Estados Unidos; gen: Rafael Carabaño, embahador na Francia; Tomás Michelena, embahador na España.

BEKENDMAKING.

De publieke verkoop van PANDEN, beleend bij de *Spaar- en Beleenbank*, van 1 Januari t/m. 30 Juni 1890, onder N°. 8231 Z t/m. N°. 804 A, zal plaats hebben op Donderdag 3 November a. s. en volgende dagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao, 14 October 1892.
De Voorzitter,
M. P. CURIEL.

ANUNCIO

Beendementoe público di PREENDANAN koe tien plaka fiá riba nan na *Spaar- en Beleenbank*, eesta eesnan di fo di 1 di Januari te 30 di Juni di 1890, bao di noember 8231 Z te noember 804 A, lo tien loega Djaweebs, dia 3 di November i dianan koe ta sigui.

Ta pidi interesadonan di évita e beendemeentoe ayi pagando intres koe nan ta debe.

Corsouw, 14 di October 1892.
President,
M. P. CURIEL

Tres mugeres afortunadas.

PRESENTAREMOS primero á la mayor edad. Se llama la Sra. Jessie Russell, y vive cerca de la ciudad de Nueva York en América. Nació en Londres en 1787 y por lo tanto tiene 105 años de edad. Recuerda muchos incidentes de su infancia y conserva todavía vestigios de pasada hermosura. Sus ojos son vivos y se animan cuando habla. Conserva por completo sus facultades mentales. Baja dos tramos de escaleras para cada comida, y vuelve á subirlas luego sin asistencia alguna. Hasta hace tres años ha asistido constantemente á la iglesia bautista de Greenwood. Su vista es excelente; lee los periódicos diariamente, y toma un gran interés en las noticias de Inglaterra. No ha tenido en su vida ninguna enfermedad seria, y su apetito y digestión son casi tan buenos como hace cincuenta años.

La segunda muger dice: "Desde que era niña he sufrido con enfermedades. Hace trece años me sobrecogió una impresión pesada lánguida y fatigosa. El blanco de mis ojos se tiñó de amarillo, mi cutis se volvió cetrino y mis manos y pies fríos y viciosos. Mi boca adquirió mal gusto, especialmente por las mañanas, y con frecuencia arrojaba un fluido amargo y espumoso. Sentía dolores en el pecho y costados, cardialgia y flatulencia.

"Por cuatro años sufrí así, y celebraré poder recomendar la medicina que finalmente me curó.

"(firmado)
(Mrs.) FRANCES EMILY SMITH.
"49a. Woodhouse Street, Leeds,
"Enero 25, 1892."

La tercera muger dice: "He estado delicada toda mi vida. Durante los últimos seis años me he sentido cansada lánguida y débil. Tenía un apetito pobre y mal gusto de boca, sin tiendo un dolor después de cada bocado que comía.

"Sufría vahidos, sintiéndome con frecuencia próxima á caer. Sentía continuas náuseas, pero nunca podía arrojar nada á pesar de los esfuerzos que hacía. En mi costado derecho sentía un dolor sordo, y entre los hombros otro terrible. Nunca supe lo que era estar bien. Después de estar en pie por un largo rato me sobrevenía una gran hinchazón en las piernas. Ningún médico ó medicina me aliviaba: es decir hasta que tomé la que me devolvió la salud. Nunca me he sentido tan bien como me siento ahora.

"(firmado) (Mrs.) SARAH SHARMAN."
"Glinton cerca de Market Deeping,
"Febreo 19, 1892."

Por qué colocamos estas tres mugeres en un grupo, la venerable muger americana y las otras dos de Inglaterra? Ninguna relación existe entre ellas ni llegará á existir. Lo hacemos solamente para demostrar cuan dichosamente y por cuanto tiempo puede vivir una muger si llega á escapar la enfermedad que en todas partes amenaza á su sexo; así como para hacer ver que aquellos que han estado agoviados y atormentados con ella, pueden ser curados, y saborear una vez más las delicias de la salud.

La Sra. Smith termina su carta con estas palabras: "Después de tomar tres botellas del Jarabe Curativo de la Madre Seigel, todo dolor y achaques desaparecieron, y nunca más conocí la enfermedad que por tanto tiempo me había molestado, ó sea indigestión y dispepsia. Conozco otras personas que han sido beneficadas por este Jarabe. Todos los pacientes deberian usarlo."

La Sra. Sharman añade que después de haberse medicinado y medicinado y ensayado todo sin conseguir ningún resultado, el Sr. Webster un tendero de Glinton la preguntó por que no tomaba el Jarabe Curativo de la Madre Seigel. Siguió este consejo y su salud no tardó mucho en volver. "Nunca podré hablar demasiado bien del Jarabe de la Madre Seigel!" dice, á cuya opidión nos debemos adherir, pues un remedio que puede en pocas semanas poner término á un caso di indigestión y dispepsia crónica vale ciertamente un mundo ó dos.

Aquí tienen Uds. pues estas tres Sras. inglesas — una, tan afortunada que ha vivido más de un siglo sin enfermedad alguna; las (todavía más afortunadas) que han experimentado las amarguras del sufrimiento y los placeres del restablecimiento. Ay de mí! Ay de mí! Cuan difícil es poder decir quien es el que sale mejor parado en este raro mundo.

Al dirigirse el lector á los Señores A. J. White, 2

Imprenta de la Librería de A. BETHENCOURT E HIJOS. Curazao.